

Arrest

nr. 247 749 van 19 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, W.I. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadjiek te zijn van etnische origine. U weet niet precies in welk jaar u geboren werd, maar u verklaart dat u bij uw aankomst in België ongeveer 16 jaar was. U bent geboren in het dorp Nare Jadid in het district Dashte Archi in de provincie Kunduz, waar u ook steeds gewoond heeft tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U bent niet gehuwd en u hebt geen kinderen. Uw vader kwam om het leven tijdens gevechten toen u nog een kind was. Drie à vier jaar na de dood van uw vader hertrouwde uw moeder in jullie dorp met een zekere Z.K. (...). U hebt drie zussen en een halfbroer. Een van uw zussen werd uitgehuwelijkt in Afghanistan en u heeft sindsdien geen contact meer met haar. U verliet samen met uw moeder en twee andere zussen en uw

broer het land. Op dit moment heeft u geen idee waar uw moeder en 2 zussen en broer zijn. U hebt Afghanistan verlaten omwille van problemen met uw stiefvader Z.K. (...).

Na de dood van uw vader zag uw moeder geen andere mogelijkheid dan te hertrouwen. De levensmiddelen die ze kon verkrijgen met haar weduwekaart waren niet voldoende om jullie hele gezin te onderhouden en bovendien was zij nog een jonge vrouw met kleine kinderen en hoorde ze niet alleen te blijven. Ongeveer drie à vier jaar na de dood van uw vader hertrouwde uw moeder dan met Z.K. (...), een man uit jullie dorp die enkele huizen verder woonde.

Z.K. (...) was echter een wrede gokverslaafde man die banden had met de taliban. Hij was onvriendelijk tegen jullie en sloeg u, uw broer en zussen en ook uw moeder. Zo mocht u van uw stiefvader ook uw studies niet verder zetten en u kon dus niet meer naar school gaan. Ongeveer zes à zeven jaar geleden huwde uw stiefvader uw oudere zus M. (...) uit aan een Pashtoun man uit het dorp. Sindsdien hebben jullie geen contact meer met haar gehad, ze zijn verdwenen uit jullie dorp. Ongeveer zeven à acht maanden voor uw vertrek uit Afghanistan nam uw stiefvader u voor de eerste keer mee naar een feest waar vele mannen met tulbanden aanwezig waren en kleine jongetjes dienden te dansen voor vertier. U vond dit helemaal niet leuk. Enkele dagen later nam uw stiefvader u opnieuw mee naar een dergelijke aangelegenheid. Jullie gingen erheen in het gezelschap van enkele van zijn vrienden. Uw stiefvader zei u goed te kijken naar hoe die jongetjes dansten, zodat u het ook kon aanleren. Op dat feest was er ook een vriend van uw stiefvader aanwezig, die ook talib was. Hij kwam naast u zitten en begon u overal te betasten. U durfde uit angst hier niet over te praten. Een tiental dagen later gingen jullie opnieuw naar een dergelijk feest. Deze keer gaf uw stiefvader u een doek met belletjes en vroeg hij u te dansen. U weigerde en kreeg een slag in uw gezicht. En zo ging het geruime tijd door, verschillende keren nog werd u door uw stiefvader meegenomen naar dergelijke feesten. U moest soms opdienen en er werd u ook telkens gevraagd te dansen, maar u weigerde steeds. Op een keer vroeg één van de vrienden van uw stiefvader u om even met hem mee te gaan. Jullie gingen naar een aparte kamer en deze man kuste u op uw gezicht en stopte zijn hand in uw broek. U maakte duidelijk dit niet leuk te vinden maar hij sprak u toe dat het goed was want dat hij als een oom was voor u. Onder de dreiging van uw stiefvader moest u blijven en later thuis werd u ernstig door hem geslagen omdat u niet goed had gehoorzaamd. U was gewond geraakt aan uw voorhoofd en uw moeder bracht u naar de kliniek voor verzorging. Op een volgend dergelijk feest werd u opnieuw benaderd door een talib en uw stiefvader zei dat u voortaan bij deze man zou blijven, dat u hem diende te vergezellen. U vluchtte die avond weg van het feest en vertelde alles aan uw moeder. Die avond toen hij thuis kwam sloeg uw stiefvader u opnieuw, waarbij hij uw schouder brak. U bleef enkele dagen thuis en uw moeder maakte intussen de nodige regelingen met een vroegere vriend van uw vader om jullie te helpen Afghanistan te ontvluchten. Ze gaf hem de eigendomspapieren van een oud huis in de buurt, dat aan uw vader toebehoorde, en met de opbrengst daarvan werd jullie reis gefinancierd. Voor jullie vertrek probeerde uw stiefvader ook nog uw zus aan te vallen. En ook de man aan wie u beloofd was door uw stiefvader kwam nog naar u vragen. Jullie verlieten 's nachts het dorp en bleven even bij die vriend van uw vader. Hij bracht jullie later naar Kunduz stad. Vandaar gingen jullie verder naar Kandahar en zo verlieten jullie het land.

In Iran raakte u uw moeder en broer en zussen kwijt. De smokkelaar gebood u met de mannen eerst te vertrekken, de vrouwen en kinderen zouden achter komen met paarden en auto's. U bleef 3,5 maanden in Istanbul in Turkije en later 9 maanden in Griekenland, u wachtte op uw moeder en broer en zussen en vroeg de smokkelaar naar hen maar er was geen spoor van hen te vinden. Via Italië en Frankrijk reisde u dan verder naar België. U kwam in België aan op 25 maart 2014 een diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 november 2014 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus en kende het u de subsidiaire beschermingsstatus volgens artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toe. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 26 april 2016 vroegen uw moeder W.M. (...) (o.v. 8.248.238) en uw zus W.A. (...) (o.v. 8.248.277) in België internationale bescherming aan. Op 31 juli 2018 weigerde het CGVS uw moeder en uw zus zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan hun afkomst uit Dashte Archi. Het beroep dat uw moeder en uw zus instelden tegen deze beslissingen is nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd u op 11 oktober 2018 door het CGVS uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud. U gaf geen gevolg aan de oproeping van het CGVS.

B. Motivering

Op 24 juni 2009 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status heden op basis van de vaststellingen uit uw dossier en de dossiers van uw moeder en uw zus dient te worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een beschermingsnood volgens de Conventie van Genève en volgens de definitie van de subsidiaire bescherming op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald de verklaringen van uw moeder en uw zus in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Op basis van de verklaringen van uw moeder en uw zus besloot het CGVS dat er aan hun afkomst uit Dashte Archi geen geloof kon worden gehecht. Aangezien u tot aan uw vertrek naar België met uw moeder en uw zus samenwoonde doen de vaststellingen over de afkomst van uw moeder en uw zus ook het geloof in uw afkomst uit Dashte Archi in vraag stellen. Deze informatie kan aanleiding geven tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 18 september 2018 opgeroepen om op 11 oktober 2018 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7, § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam niet opdagen op uw persoonlijk onderhoud. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van het persoonlijk onderhoud, noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier, en dit overeenkomstig artikel 57/6/7, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst moet er benadrukt worden dat er in de beslissingen die het CGVS in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van uw moeder en uw zus nam, een uitermate markant gebrek aan kennis over de regio waar jullie samen gewoond zouden hebben vastgesteld werd. Zo ontberen uw moeder en uw zus de meest elementaire geografische kennis van Dashte Archi en meer bepaald de onmiddellijke omgeving van jullie dorp Nahre Jadid. Daarnaast schiet ook hun kennis over de personaliteiten en strijdende partijen van Dashte Archi tekort. Voorts leggen uw moeder en uw zus eveneens een gebrekkige kennis over de veiligheidsincidenten aan de dag en waren ze zelfs tegenstrijdig over hun verblijfplaatsen in het district Dashte Archi. Tenslotte weten uw moeder en uw zus eveneens geen geloofwaardige verklaringen af te leggen over hun persoonlijke levensomstandigheden en meer bepaald hun gezinssamenstelling. Deze vaststellingen van het CGVS werden toegevoegd aan het administratief dossier. Aangezien zowel u als uw moeder verklaren dat jullie in Afghanistan samenwoonden wordt het geloof in uw afkomst uit Dashte Archi door de frappant bedrieglijke verklaringen van uw moeder en uw zus sterk onderuit gehaald (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.9,10; Verklaring DVZ I. (...) punt 13; CGVS M. (...) 24/11/2017 p.5,6).

Niet alleen op basis van de vaststellingen over de bedrieglijke afkomst uit Dashte Archi van uw directe familieleden wordt het geloof in uw afkomst ernstig geschaad ook moeten er tal van tegenstrijdigheden aangestipt worden tussen u enerzijds en uw moeder en uw zus anderzijds over het leven dat jullie in Dashte Archi geleid zouden hebben.

Zo valt het op dat uw moeder beweert dat geen van haar kinderen school liepen terwijl u beweert dat u tot de derde graad naar school ging in Shahid Abdul Wahid school in uw dorp (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5,6; CGVS M. (...) 24/11/2017 p.7). Uw zus en uw moeder stellen echter dat er geen school in uw dorp gelegen is en beweren respectievelijk dat de dichtstbijzijnde school in de stad Kunduz en in het districtscentrum van Dashte Archi te vinden is (CGVS A. (...) 13/6/2018 p.6,7; CGVS M. (...) 13/6/2018 p.12). Als uw zus geconfronteerd wordt met uw verklaring dat u school liep in een school in het dorp wijst ze eerst uw uitspraak van de hand om vervolgens te besluiten dat ze het niet weet (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.5,6). De vaststelling dat u en uw gezinsleden tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw

schoolgang alsook over de aanwezigheid van een school in het dorp in Dashte Archi waar jullie gewoond zou hebben ondermijnt sterk jullie verblijf in dit dorp.

Evenzo leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over de moskee en de imam van het dorp. Waar u verklaart dat de moskee op amper tien meter van uw huis de Arbab Sher Ali moskee heet zegt uw moeder dat er maar één moskee in uw dorp is en dat het de naam "Profeet Mohammad" draagt (CGVS M. (...) 24/11/2017 p.4,5; CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5). Uw zus geeft de enige moskee in uw dorp de weinigzeggende naam "islamitische moskee" mee (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.4,5). Als erop gewezen wordt dat uw moeder de moskee de naam Profeet Mohammad geeft stapt ze in haar verklaringen mee. Ook met uw verklaringen stemt uw zus in wanneer ze op de naam die de moskee volgens u heeft gewezen wordt. Als verklaring werpt ze op dat iedere persoon er een andere naam aan kan geven (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.5). De piste dat er naar één gebouw op verschillende wijzen verwezen kan worden kan zeker gevolgd worden. Dat één moskee binnen een dorp tal van namen zou hebben is echter onaannemelijk. Daarnaast leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over de naam van de mullah van deze moskee. Uw moeder gelooft dat de mullah van de moskee jullie buurman mullah Sattar is (CGVS M. (...) 13/6/2018 p.10). U daarentegen zegt dat Sher Ali de mullah van de moskee was tot hij na zijn dood vervangen werd door Arbab Wahid Jan (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5). Ten slotte mag het ook verbazen dat uw oudere zus zeer hard twijfelt over het bestaan van een madrassa in uw dorp, terwijl u aangeeft dat u aan de madrassa studeerde en dat ze gelegen is naast de moskee op tien minuten van uw huis (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5,6; CGVS A. (...) 13/6/2018 p.7). Indien jullie daadwerkelijk samen in Nahre Jadid woonden kan er niet begrepen worden waarom jullie op de eenvoudigste vragen over het dorpsleven tegenstrijdige antwoorden geven.

Over de wijze waarop jullie in jullie levensonderhoud voorzagen staan jullie verklaringen eveneens haaks op elkaar. U stelt dat jullie achter jullie huis nabij het kanaal landbouwgrond hadden waarop jullie rode radijs teelden (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.6,7). Uw moeder beweert daarentegen dat er op jullie gronden tarwe, tomaten en aardappelen verbouwd werden. Ze weet dat een waterstroom de gronden irrigeert maar kan niet zeggen of het een natuurlijke of aangelegde stroom is (CGVS M. (...) 24/11/2017 p.22). Uw zus zegt dan weer uitdrukkelijk dat er niets anders dan groenten op jullie gronden geteeld werden, met name tomaat, aubergine en aardappel. Als ze erop gewezen wordt dat u enkel rode radijs en uw moeder ook tarwe vernoemde zegt ze dat ze het niet weet en dat het enkel de groenten waren die ze vermeldde (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.22). Wel is ze op de hoogte van de waterstroom, die ze vlakbij uw huis situeert. Ondanks de nabijheid van deze stroom tot uw huis kan ook zij niet zeggen of het een natuurlijke waterstroom of een kanaal was (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.23). Dit is weinig ernstig. Dat jullie dermate uiteenlopende verklaringen afleggen over de voornaamste bron van inkomen in Afghanistan haalt het geloof dat jullie daadwerkelijk in een rurale omgeving als Nare Jadid woonden sterk onderuit.

Hoewel hierboven reeds aangehaald werd dat de geografische kennis van uw moeder erg gebrekkig was mag ook nog eens benadrukt worden dat haar uitspraken over de nabij gelegen dorpen tegenstrijdig zijn aan uw uitspraken hieromtrent. Uw moeder stelt dat het enige dorp dat dichtbij het uwe gelegen is de naam Nahr-e-Kahna draagt en beweert ze dat er verder enkel woestijn in de omgeving van uw dorp te vinden is (CGVS M. (...) 13/6/2018 p.11). Op de vraag enkele omliggende dorpen op te sommen geeft u vier dorpen op. Geen van deze vier dorpen komt evenwel overeen met het dorp Nahr-e-Kahna (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5).

Ten slotte moet er benadrukt worden dat reeds in de beslissing die u op 14 november 2014 toegestuurd werd de directe levensomstandigheden van u en uw gezinsleden ongeloofwaardig werden bevonden. Meer bepaald werd het bestaan van uw stiefvader en bijgevolg ook zijn beperkende en mishandelende maatregelen tegen u en uw gezinsleden onderuit gehaald. Daarbij moet er eveneens benadrukt worden dat het CGVS in haar eerste beslissing reeds vaststelde dat u de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden door u als minderjarige voor te doen. U stelt dat u 16 jaar oud was bij uw aankomst in België. U weet niet juist in welk jaar u bent geboren, maar uw moeder zou u bij jullie vertrek uit Afghanistan gezegd hebben dat u 15 à 16 jaar oud was (CGVS, p. 4). Uit uw administratieve dossier blijkt echter dat medisch onderzoek op datum van 11 april 2014 heeft uitgewezen dat u toen ouder was dan 18 jaar. Verder legde u op 18 juni 2014 uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor, die u verkreeg in het jaar 1389 (2010) in uw district Dashte Archi in de provincie Kunduz (CGVS I. (...) 29/7/2014 p. 3). Deze taskara vermeldt dat u als 12-jarige staat geregistreerd in 1389 (2010), wat zou betekenen dat u geboren bent in het jaar 1998. Hieruit mag dus worden afgeleid dat u op het moment van het gehoor op het CGVS op 29 juli 2014, volgens uw taskara, ongeveer 16 jaar was. Aangezien afwijkingen tussen de medische testen en de in aanmerking te nemen documenten om de leeftijd aan te tonen, zich binnen een redelijke marge dienen te situeren, kan de in casu vastgestelde afwijking van meer dan 2 jaar met de medische test hier niet als redelijk aanvaard worden. Verder blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze (identiteits-)documenten kunnen verkregen

worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde. Gezien bovenstaande vaststellingen wordt uw beweerde minderjarigheid bij aankomst in België dan ook niet als geloofwaardig beschouwd. Door de Belgische asielinstanties een valse jongere leeftijd voor te wenden laat u niet toe een daadwerkelijk zicht te krijgen op uw werkelijke levensomstandigheden voor uw vertrek uit Afghanistan.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat er na overweging van het nieuwe element in uw dossier geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit Dashte Archi, provincie Kunduz. Bijgevolg blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut, namelijk uw afkomst uit Afghanistan. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde afkomst uit Dashte Archi, en de eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van

het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en tevens enig middel op de:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet:

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel:

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b en c van de vreemdelingenwet".

Verzoeker gaat in op de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951. Hij toetst zijn situatie, problemen en vrees aan de elementen in deze definitie. In dit kader stelt verzoeker dat hij indertijd, wanneer hij de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg, reeds in aanmerking kwam voor de vluchtelingenstatus doch dat het CGVS ten onrechte zijn aanvraag afwees. Verweerder heeft toen nagelaten om aan verzoeker omwille van diens jonge leeftijd het voordeel van de twijfel te verlenen en hem te erkennen als vluchteling.

Vervolgens betoogt verzoeker:

"Verweerder heeft de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker ingetrokken omdat hij niet aanwezig was tijdens het persoonlijke onderhoud.

Verzoeker meent dat verweerder nagelaten heeft te motiveren waarom ze z'n ingrijpende beslissing neemt zonder na te gaan of verzoeker effectief de brief ontvangen heeft.

Verzoeker zelf heeft geen glazenbol om te zien dat hij opgeroepen is door het CGVS.

Verzoeker heeft juist in die periode verhuisd en dit was de reden waarom hij de brief van het CGVS niet ontvangen heeft.

Verzoeker meent dat hij minstens het recht heeft om een keer gehoord te worden.

Verzoeker vindt het vreemd dat verweerder op basis van de verklaringen van de andere familieleden zijn verblijf in twijfel trekt.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de beslissing van het CGVS in het dossier van zijn moeder waarin het CGVS het volgende stelt:

(...)

Het is verzoeker nu niet duidelijk waarom verweerster in haar 2 beslissingen 2 verschillende standpunten neemt.

Verzoeker meent dat zijn geschonden is door de oproeping niet op tijd te kunnen ontvangen en door niet gehoord te worden.

Verzoekers moeder en zus kampen met de psychiatrische problemen. Deze medische stukken zijn als voorgelegd aan het CGVS en aan uw Raad in het kader van hun asielaanvraag.

Het gaat over vrouwen die nooit naar buiten mochten in Afghanistan.

Ze zijn analfabeet en getraumatiseerd door de dood van hun dochter/zus.

Deze zijn belangrijke elementen waarmee geen rekening gehouden is."

Verzoeker doet verder gelden:

"Verweerster verwijst nu in haar beslissing naar de leeftijd van verzoeker en stelt dat verzoeker zich ten onrechte als minderjarig voorgesteld had tijdens zijn asielaanvraag.

Verzoeker begrijpt niet waarom verweerster dit element nu naar boven brengt.

Verweerster had kans om dit element te gebruiken bij haar beslissing van 14 november 2014.

Verweerster had dit niet gedaan en aan verzoeker sub beschermingsstatus toegekend."

Voorts geeft verzoeker aan:

"Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

(...)

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door, zijn lang verblijf in België als subsidiaire beschermde en door zijn verwestering.

Ze is van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van de B grond."

2.2. Verzoeker vraagt op grond van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van het voormelde betoog een historiek van zijn adressen, een e-mail van het CGVS en de beslissing van het CGVS inzake zijn moeder bij het verzoekschrift (bijlagen 2, 4-5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet terecht werd besloten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Om deze reden is verzoekers verwijzing naar artikel 3 van het EVRM en een mogelijke schending van deze bepaling bij een terugkeer naar Afghanistan te dezen niet dienstig.

3.2. Verzoeker beroept zich *in casu* evenmin op dienstige wijze op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker kan de huidige beroepsprocedure en het voorliggende verzoekschrift immers niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de initiële, definitief geworden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2014, waarin ten aanzien van verzoeker werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zo verzoeker werkelijk de mening toegedaan was dat hem indertijd ten onrechte de vluchtelingenstatus werd geweigerd, had verzoeker de voormelde beslissing kunnen en moeten aanvechten middels een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Gezien hij dit niet deed, moet deze beslissing als niet-betwist en vaststaand worden beschouwd, is deze definitief geworden en kan verzoeker deze op heden niet aanvechten.

Het voorwerp van onderhavig beroep dient zich te beperken tot de beoordeling van de beslissing tot intrekking van de initieel aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Een nieuwe beoordeling van de initiële weigering van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan dus niet het voorwerp

uitmaken van huidige beroepsprocedure. Verzoeker is gehouden om eventuele nieuwe elementen dienaangaande kenbaar te maken via de geëigende procedure, zijnde een nieuw verzoek om internationale bescherming.

3.3. In zoverre verzoeker wijst op zijn recht om te worden gehoord, verweerder verwijt dat hij niet werd gehoord in het kader van een persoonlijk onderhoud, laat uitschijnen dat hij de oproeping voor dit onderhoud niet zou hebben (kunnen) ontvangen en poneert dat verweerder had moeten nagaan of hij de oproepingsbrief daadwerkelijk ontving, dient te worden vastgesteld dat verzoeker in dit betoog niet kan worden gevolgd.

In dit kader kan vooreerst worden gewezen op de inhoud van artikel 57/6/7, § 3 van de Vreemdelingenwet, dat inzake de oproepingen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een procedure tot heronderzoek in de zin van artikel 57/6/7, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, wordt bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze oproeping of deze brief per gewone post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”

Zoals blijkt uit de stukken van het dossier en zoals met reden wordt aangegeven, werd de oproeping voor het persoonlijk onderhoud van verzoeker overeenkomstig de voormelde bepaling en op correcte wijze verstuurd naar het laatst gekende adres van verzoeker, vermeld in het Rijksregister. Dit vindt eveneens bevestiging in de historiek van verzoekers adressen, zoals deze bij het verzoekschrift is gevoegd.

Dat verzoeker, zoals hij in het voorliggende verzoekschrift beweert, juist in de periode waarin de oproeping werd verstuurd en aangeboden zou zijn verhuisd, kan in dit kader verder in het geheel niet worden aangenomen. Vooreerst blijkt in dit kader uit de door verzoeker zelf aangereikte historiek van zijn adressen dat verzoeker slechts op 18 maart 2019 (officieel) verhuisde naar een nieuw adres. De oproeping voor het persoonlijk onderhoud, zoals opgenomen in het dossier, dateert van geruime tijd (ongeveer een half jaar) voor deze verhuis. Daarenboven blijkt uit de briefomslag die aan deze oproeping is gehecht en die terugkeerde naar het CGVS niet dat verzoeker indertijd reeds zou zijn verhuisd. In tegenstelling met de briefomslag waarin de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis werd gebracht en waarop aangegeven staat dat verzoeker de briefwisseling niet langer op zijn oude adres ontving, bevat de briefomslag waarin de oproeping voor het persoonlijk onderhoud werd verzonden zulke melding immers niet. Integendeel wordt hierop eenvoudigweg aangegeven dat er bericht werd gelaten op verzoekers adres en dat verzoeker de betreffende zending niet ging afhalen. Dat verzoeker geen kennis zou hebben gekregen van deze oproeping, is aldus louter aan verzoeker zelf te wijten en kan niet aan verweerder ten kwade worden geduid.

Daarenboven dient in deze de nadrukt te worden gevestigd op het bepaalde in artikel 57/6/7, § 4 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning. Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.”

Gezien de oproeping voor verzoekers persoonlijk onderhoud overeenkomstig artikel 57/6/7, § 3 van de Vreemdelingenwet en op correcte wijze aan verzoeker ter kennis werd gebracht, gezien verzoekers vermeende verhuis in deze periode niet is aangetoond, gezien verzoeker zich niet aanmeldde op de voor het persoonlijk onderhoud vastgestelde datum en gezien verzoeker naliet om binnen de vijftien dagen na deze datum schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan het CGVS, kon verweerder overeenkomstig artikel 57/6/7, § 4, derde lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing nemen op grond van de elementen in het dossier.

3.4. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien

verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

3.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus in “*ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.*”

Verzoeker laat in het voorliggende verzoekschrift in dit kader vooreerst ten onrechte uitschijnen dat niet zou mogen worden verwezen naar de verklaringen van zijn moeder en zijn zus. Dient in dit kader immers te worden vastgesteld dat verzoeker niet betwist, en dat uit de aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt, dat zowel verzoeker als verzoekers moeder verklaarden dat zij in Afghanistan samenwoonden in en afkomstig waren van Dashte Archi. In zoverre verzoeker verwijst naar en kritiek uit op de beslissing die het CGVS velde ten aanzien van zijn moeder, aanhaalt dat zijn moeder en zijn zus analfabeet waren en nooit buiten mochten in Afghanistan en verwijst naar de psychische problemen in hoofde van zijn moeder en zijn zus en de stukken die in dit kader en ter adstructie van hun verzoek om internationale bescherming werden voorgelegd aan het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan verder dienstig worden verwezen naar de inhoud van 's Raads arrest nr. 235 278 van 17 april 2020, geveld ten aanzien van de moeder en de zus van verzoeker. Uit dit arrest blijkt dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst van verzoekers moeder en zus uit Dashte Archi in de provincie Kunduz in Afghanistan. In dit arrest werd vastgesteld dat (i) verzoekers moeder en zus een frappant gebrek aan kennis vertoonden en tegenstrijdige verklaringen aflegden over hun beweerde herkomst, en dit in zulke mate dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun bewering dat zij zouden zijn geboren en getogen en tot hun vertrek zouden hebben geleefd in Dashte Archi in de provincie Kunduz; (ii) zij zich meer bepaald tegenspraken over hun verschillende en opeenvolgende verblijfplaatsen; (iii) zij niet bij machte bleken om de nodige informatie te verschaffen en consistente en concrete verklaringen af te leggen over hun beweerde regio van herkomst; (iv) zij een gebrekkige geografische kennis (over de nabijgelegen dorpen, de omliggende districten en provincies en de nabijheid van Tadzjikistan) vertoonden; (v) zij eveneens een gebrek aan kennis tentoonspreidden over de belangrijke figuren, de strijdende partijen en de incidenten die plaatsvonden in de streek; (vi) zij ook niet op de hoogte bleken omtrent de aanwezige taliban en de gevechten in de regio; (vii) de gedane vaststellingen dienaangaande van zulke aard waren dat zij niet konden worden verklaard door het (voorgehouden) profiel van verzoekers moeder en zus van analfabete vrouwen die nooit buiten kwamen; (viii) de verklaringen van verzoekers moeder en zus ook op nog andere vlakken meerdere incoherenties en tegenstrijdigheden bevatten; (ix) verzoekers moeder en zus niet het minste begin van bewijs bijbrachten ter adstructie van hun vermeende herkomst; (x) de door verzoekers moeder en zus aangevoerde psychische problemen en de ter staving van deze problemen neergelegde attesten evenmin een verklaring konden bieden voor of afbreuk konden doen aan de gedane vaststellingen. Aangezien zowel verzoeker als diens moeder, zoals reeds hoger werd aangehaald, verklaarden dat zij afkomstig zouden zijn van en zouden hebben samengewoond in Dashte Archi in de provincie Kunduz in Afghanistan en er, blijkens het voorgaande, niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst van verzoekers moeder en zus van voormelde regio, kan er evenmin nog langer geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van deze regio.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Niet alleen op basis van de vaststellingen over de bedrieglijke afkomst uit Dashte Archi van uw directe familieleden wordt het geloof in uw afkomst ernstig geschaad ook moeten er tal van tegenstrijdigheden aangestipt worden tussen u enerzijds en uw moeder en uw zus anderzijds over het leven dat jullie in Dashte Archi geleid zouden hebben.

Zo valt het op dat uw moeder beweert dat geen van haar kinderen school liepen terwijl u beweert dat u tot de derde graad naar school ging in Shahid Abdul Wahid school in uw dorp (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5,6; CGVS M. (...) 24/11/2017 p.7). Uw zus en uw moeder stellen echter dat er geen school in uw dorp gelegen is en beweren respectievelijk dat de dichtstbijzijnde school in de stad Kunduz en in het

districtscentrum van Dashte Archi te vinden is (CGVS A. (...) 13/6/2018 p.6,7; CGVS M. (...) 13/6/2018 p.12). Als uw zus geconfronteerd wordt met uw verklaring dat u school liep in een school in het dorp wijst ze eerst uw uitspraak van de hand om vervolgens te besluiten dat ze het niet weet (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.5,6). De vaststelling dat u en uw gezinsleden tegenstrijdige verklaringen afleggen over uw schoolgang alsook over de aanwezigheid van een school in het dorp in Dashte Archi waar jullie gewoond zou hebben ondermijnt sterk jullie verblijf in dit dorp.

Evenzo leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over de moskee en de imam van het dorp. Waar u verklaart dat de moskee op amper tien meter van uw huis de Arbab Sher Ali moskee heet zegt uw moeder dat er maar één moskee in uw dorp is en dat het de naam "Profeet Mohammad" draagt (CGVS M. (...) 24/11/2017 p.4,5; CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5). Uw zus geeft de enige moskee in uw dorp de weinigzeggende naam "islamitische moskee" mee (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.4,5). Als erop gewezen wordt dat uw moeder de moskee de naam Profeet Mohammad geeft stapt ze in haar verklaringen mee. Ook met uw verklaringen stemt uw zus in wanneer ze op de naam die de moskee volgens u heeft gewezen wordt. Als verklaring werpt ze op dat iedere persoon er een andere naam aan kan geven (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.5). De piste dat er naar één gebouw op verschillende wijzen verwezen kan worden kan zeker gevolgd worden. Dat één moskee binnen een dorp tal van namen zou hebben is echter onaannemelijk. Daarnaast leggen jullie ook afwijkende verklaringen af over de naam van de mullah van deze moskee. Uw moeder gelooft dat de mullah van de moskee jullie buurman mullah Sattar is (CGVS M. (...) 13/6/2018 p.10). U daarentegen zegt dat Sher Ali de mullah van de moskee was tot hij na zijn dood vervangen werd door Arbab Wahid Jan (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5). Ten slotte mag het ook verbazen dat uw oudere zus zeer hard twijfelt over het bestaan van een madrassa in uw dorp, terwijl u aangeeft dat u aan de madrassa studeerde en dat ze gelegen is naast de moskee op tien minuten van uw huis (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5,6; CGVS A. (...) 13/6/2018 p.7). Indien jullie daadwerkelijk samen in Nahre Jadid woonden kan er niet begrepen worden waarom jullie op de eenvoudigste vragen over het dorpsleven tegenstrijdige antwoorden geven.

Over de wijze waarop jullie in jullie levensonderhoud voorzagen staan jullie verklaringen eveneens haaks op elkaar. U stelt dat jullie achter jullie huis nabij het kanaal landbouwgrond hadden waarop jullie rode radijs teelden (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.6,7). Uw moeder beweert daarentegen dat er op jullie gronden tarwe, tomaten en aardappelen verbouwd werden. Ze weet dat een waterstroom de gronden irrigeert maar kan niet zeggen of het een natuurlijke of aangelegde stroom is (CGVS M. (...) 24/11/2017 p.22). Uw zus zegt dan weer uitdrukkelijk dat er niets anders dan groenten op jullie gronden geteeld werden, met name tomaat, aubergine en aardappel. Als ze erop gewezen wordt dat u enkel rode radijs en uw moeder ook tarwe vernoemde zegt ze dat ze het niet weet en dat het enkel de groenten waren die ze vermeldde (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.22). Wel is ze op de hoogte van de waterstroom, die ze vlakbij uw huis situeert. Ondanks de nabijheid van deze stroom tot uw huis kan ook zij niet zeggen of het een natuurlijke waterstroom of een kanaal was (CGVS A. (...) 24/11/2017 p.23). Dit is weinig ernstig. Dat jullie dermate uiteenlopende verklaringen afleggen over de voornaamste bron van inkomen in Afghanistan haalt het geloof dat jullie daadwerkelijk in een rurale omgeving als Nahre Jadid woonden sterk onderuit.

Hoewel hierboven reeds aangehaald werd dat de geografische kennis van uw moeder erg gebrekkig was mag ook nog eens benadrukt worden dat haar uitspraken over de nabij gelegen dorpen tegenstrijdig zijn aan uw uitspraken hieromtrent. Uw moeder stelt dat het enige dorp dat dichtbij het uwe gelegen is de naam Nahr-e-Kahna draagt en beweert ze dat er verder enkel woestijn in de omgeving van uw dorp te vinden is (CGVS M. (...) 13/6/2018 p.11). Op de vraag enkele omliggende dorpen op te sommen geeft u vier dorpen op. Geen van deze vier dorpen komt evenwel overeen met het dorp Nahr-e-Kahna (CGVS I. (...) 29/7/2014 p.5)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Ten slotte moet er benadrukt worden dat reeds in de beslissing die u op 14 november 2014 toegestuurd werd de directe levensomstandigheden van u en uw gezinsleden ongeloofwaardig werden bevonden. Meer bepaald werd het bestaan van uw stiefvader en bijgevolg ook zijn beperkende en mishandelende maatregelen tegen u en uw gezinsleden onderuit gehaald. Daarbij moet er eveneens benadrukt worden dat het CGVS in haar eerste beslissing reeds vaststelde dat u de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden door u als minderjarige voor te doen. U stelt dat u 16 jaar oud was bij uw aankomst in België. U weet niet juist in welk jaar u bent geboren, maar uw moeder zou u bij jullie vertrek uit Afghanistan gezegd hebben dat u 15 à 16 jaar oud was (CGVS, p. 4). Uit uw administratieve dossier blijkt echter dat medisch onderzoek op datum van 11 april 2014 heeft uitgewezen dat u toen ouder was dan 18 jaar. Verder legde u op 18 juni 2014 uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor, die u verkreeg in het jaar 1389 (2010) in uw district Dashte Archi in de provincie Kunduz (CGVS I. (...)

29/7/2014 p. 3). Deze taskara vermeldt dat u als 12-jarige staat geregistreerd in 1389 (2010), wat zou betekenen dat u geboren bent in het jaar 1998. Hieruit mag dus worden afgeleid dat u op het moment van het gehoor op het CGVS op 29 juli 2014, volgens uw taskara, ongeveer 16 jaar was. Aangezien afwijkingen tussen de medische testen en de in aanmerking te nemen documenten om de leeftijd aan te tonen, zich binnen een redelijke marge dienen te situeren, kan de in casu vastgestelde afwijking van meer dan 2 jaar met de medische test hier niet als redelijk aanvaard worden. Verder blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze (identiteits-)documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde. Gezien bovenstaande vaststellingen wordt uw beweerde minderjarigheid bij aankomst in België dan ook niet als geloofwaardig beschouwd. Door de Belgische asielinstanties een valse jongere leeftijd voor te wenden laat u niet toe een daadwerkelijk zicht te krijgen op uw werkelijke levensomstandigheden voor uw vertrek uit Afghanistan."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. In tegenstelling met wat hij voorhoudt en zoals terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing, werd het voorgaande immers weldegelijk reeds opgenomen in de initiële beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2014. Dat dit verweerder er indertijd niet van weerhield om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, staat er verder geenszins aan in de weg dat dit element, dat ernstig afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en erop wijst dat hij geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België, heden en in combinatie met de reeds hoger gedane vaststellingen alsnog en bijkomend kan worden aangewend om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vermeende herkomst.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat in het geheel geen geloof (meer) kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst van Dashte Archi in de provincie Kunduz in Afghanistan.

Bijgevolg is genoegzaam aangetoond dat aan verzoeker initieel de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van deze status, is hiermee voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en heeft verweerder op correcte wijze toepassing gemaakt van deze bepaling.

Gelet op het voorgaande is verzoekers verwijzing naar zijn lange verblijf in België en zijn zogenaamd verwesterde profiel, nog daargelaten dat verzoeker hieromtrent niet de minste verdere duiding verschaft, verder niet dienstig. Vooreerst doet verzoeker met deze verwijzing in het geheel geen afbreuk aan het gegeven dat te dezen, zoals hierboven werd aangegeven, is voldaan aan de criteria zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Verder dient te worden opgemerkt dat verzoeker het gelet op zijn kennelijk ongeloofwaardig bevonden herkomst door zijn eigen toedoen onmogelijk maakt om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, dat zijn verwijzing naar de eventuele situatie voor verwesterde personen in zijn vermeende regio van herkomst bijgevolg niet dienstig is en dat verzoeker met deze verwijzing hoegenaamd niet kan volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke. Hoe verzoekers vermeende verwesterde profiel het behoud van de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen rechtvaardigen, kan dan ook niet worden ingezien.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing met recht besloten tot de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT